พระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจำเป็นจะต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของการบริหารวงจรคุณภาพเดมมิ่ง 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่หนึ่ง ขั้นตอนการวางแผนการเรียนการสอน ขั้นตอนที่สอง ขั้นตอนลงมือปฏิบัติตามแผน ขั้นตอนที่สาม ขั้นตอนการตรวจสอบ ประเมินผล ขั้นตอนที่สี่ ขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข ทั้งนี้วงจรการบริหารคุณภาพเดมมิ่งจะช่วยให้พระสอนศีลธรรมมีกระบวนการและวิธีการในการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่ดีขึ้น เพราะจะช่วยให้พระสอนศีลธรรมเข้าใจขั้นตอนการสอนอย่างแท้ ฝึกการวางแผน การเขียนแผนการสอน กการสอนอย่างเป็นระบบ การตรวจสอบ การประเมินผลที่เที่ยวตรง และจะทำให้พระสอนศีลธรรมมีแนวทางในการปฏิบัติที่ดีในการเรียนการสอนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ “ประสิทธิผลการบริหารจัดการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค 2” ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค 2 ในด้านการสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นศาสนทายาทที่มีด้านการพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนให้เข้มแข็ง และมีมาตรฐานเป็นโรงเรียนคุณภาพที่ยั่งยืน ด้านการเสริมสร้างศักยภาพให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาของโลก ด้านการทำนุบำรุง เผยแผ่พระพุทธ ศาสนาให้เจริญงอกงาม ได้แก่ การสร้างและพัฒนาชุมชนพระธรรมต้นแบบตามมาตรฐานชุมชนพุทธธรรมที่กำหนดไว้ การวางมาตรการเพื่อการรักษาผู้จบการศึกษาให้ดำรงอยู่ในบรรพชิต และการนำส่งธรรมแก่ประชาชน ให้ได้รับการเสริมสร้างความรู้ปัญญา ด้วยหลักพุทธธรรมอย่างทั่วถึง ต่อเนื่อง

2. การพัฒนาครูและนักเรียนด้วยหลักไตรสิกขา ให้เกิดมีคุณลักษณะแห่งอิทธิบาท 4 พบว่า การพัฒนาตามหลักศีล ได้แก่ สอนให้ครูและนักเรียนมีแรงบันดาลใจในการเป็นคนดี ขยัน มีวินัยในตนเอง ประพฤติตนเป็นคนดี ด้วยการฝึกรักษาศีล ระเบียบ วินัย สม่ำเสมอ เคารพกฎของโรงเรียน ไม่ประพฤติผิดกฎของโรงเรียน ตั้งใจปฏิบัติ รักษาศีลเป็นประจำ แบ่งปันช่วยเหลือ ทบทวนหาสาเหตุของการประพฤติผิดศีลธรรมและหาทางแก้ไขให้ดีขึ้น การพัฒนาตามหลักสมาธิ ได้แก่ สอนให้ครูและนักเรียนชอบความสงบ มุ่งมั่นตั้งใจเรียน เรียนอย่างมีความสุข ด้วยการฝึกลมหายใจ จิตให้สงบนิ่ง เป็นหนึ่ง สนุกสนานกับการเรียน นั่งสมาธิ สวดมนต์ ทบทวนบทเรียน ทำการบ้าน และทบทวนพฤติกรรม ขยันทำสมาธิมากขึ้น การพัฒนาตามหลักปัญญา ได้แก่ สอนให้ครูและนักเรียนคิดสร้างสรรค์ มีจิตอาสา ชอบช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปัน คิดแก้ปัญหา ด้วยการคิดพิจารณา แก้ปัญหา พัฒนาประยุกต์ ปรับปรุง สร้างสรรค์ อ่านหนังสือเพิ่มขึ้น ตั้งใจเรียน ซักถามข้อสงสัย ช่วยเหลือผู้อื่น ทบทวนวิธีการเรียน แก้ไขข้อบกพร่อง เสริมสร้างปัญญาตลอดเวลา ซึ่ง "ยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนมนุษย์สู่ระดับโลกในศตวรรษที่ 21 กรณีศึกษา การพัฒนาสมรรถนะทุนมนุษย์ตามหลักพุทธญาณวิทยา และรูปแบบการจัดการทักษะความรู้ (รูปแบบ KSM Model)" พบว่า รูปแบบ KSM Model เป็นสมรรถนะด้านต่างๆ ของมนุษย์การเกิดสมรรถนะต่างๆ เหล่านี้ได้บุคคลผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติที่อยู่ในศีล สมาธิ ปัญญา สำหรับคุณสมบัติสมรรถนะมนุษย์โดยเกิดจากการฝึกตนตามหลักพุทธญาณวิทยา (หลักไตรสิกขา) เพราะหากฝึกตนให้เป็นผู้ที่มี ศีล สมาธิ ปัญญา สมรรถนะที่อยู่ในรูปแบบ KSM Model ก็จะเกิดขึ้นได้เอง การเป็นมนุษย์ที่มีสมรรถนะแม้กระทั่ง